

פעם בחייו כלה,

ברחוב ומחפשת טרמפ?

לכלה), שהציע לה, מייד כששמע שאין לה התן עדיין: „בואי נתחתן. אם את כוזאת תפרנית שאין לך כסף לנסוע באוטובוס אפילו, אז את מתאימה לי. נגור באוהל.“ אותו ערב זכו החיילים בעצירת מכוניות כפולה מהרגיל.

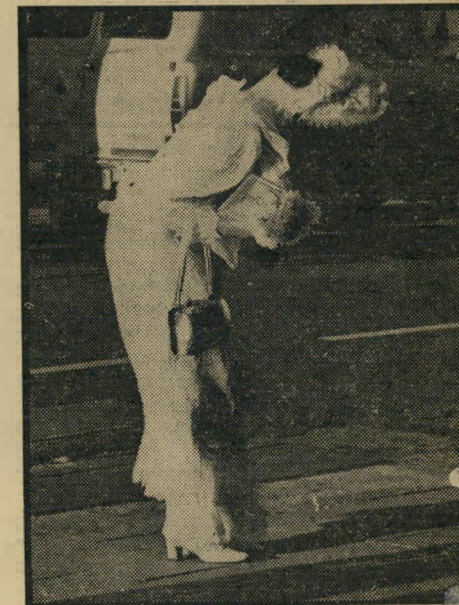
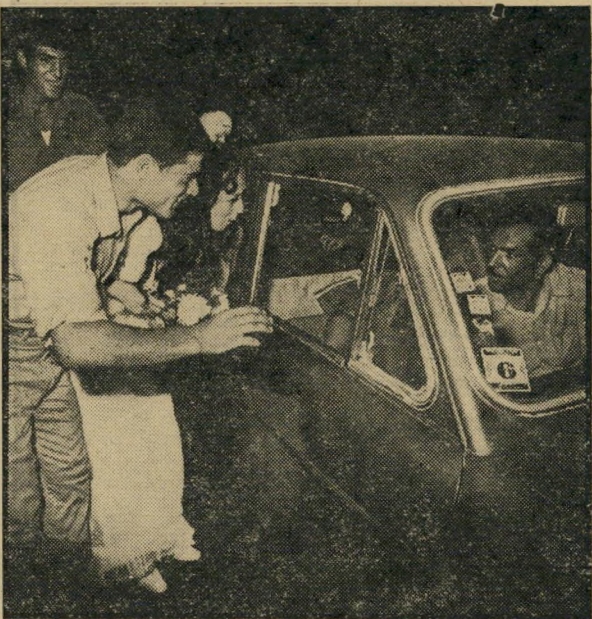
בטרמפיאדה החיילים בטארמפיאדה, ביציאה מתל-אביב בדרך חיפה, לא שמחו בתחילה לקבל את הכלה לבין שורותיהם: „את תקחי את כל הטרמפים“, רטנו. פחות חמוץ היה אורי גבאי (משמאל

טובוס. בתוך האוטובוס הזדרזו כולם לפנות לה מקום, כאילו היתה כבר בהריון. ברידתה מהאוטובוס, שלחו בה מבטים בריים. „מסכנה כלה זאת שצריכה לנסוע באוטובוס“, מילמלו.

באוטובוס בתור לאוטובוס גרמה הכלה לפקקי תנועה, כאשר כל מכונית עוברת עצי רה לראות את התופעה המשונה של כלה מחכה בתור לאו-

יחר לחוסיף באבירות, „לוא הייתי רווק, הייתי דד.“ היה זה הגיבור הראשון, לאחר עשר דקות עשרות גברים מכל סוג ומין את עיניהם בכלה.

בין חייל לאזרח החייל אורי גבאי, שאיתו עצרה הכלה טרמפ בטארמפיאדה, והאזרח אפי לוינגר (בתמונה משמאל, מציע זר) הסכימו למלא את תפקיד החתן שאיננו.